

HEMÅT
1912

“Jag vill lofva Herren så länge jag lefver; . . .
jag vill prisa honom med strängaspel.” . . .

1912

HEMÅT

Illustrerad
Kalender

Utgifven af

OTTO HÖGFELDT

med bidrag af

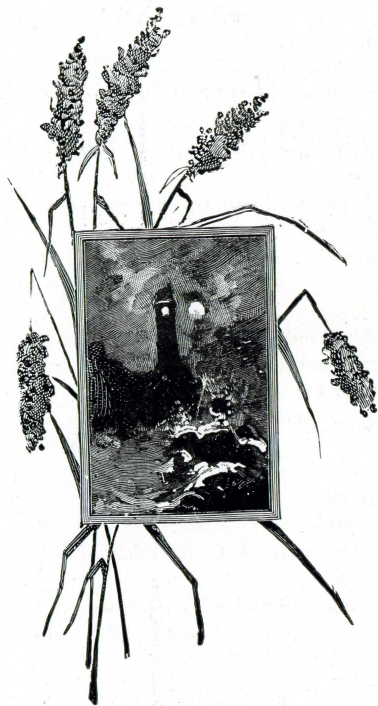
Aug. Erikson, O. Olofson, Axel Fredenholm, A. Berg-
stedt, Andrew Johnson, D. Marcellus,
Frithiof Peterson, m. fl.

Tjugoförsta Årgången

MISSIONS-VÄNNENS EXPEDITION

361 W. Oak Street, Chicago

TRYCKT HOS
S. TH. ALMBERG
915-917 WELLS ST.
CHICAGO, ILL.

Innehåll.

	Sid.
Titelplansch.	6
Änglavakt. (Plansch)	6
Julhälsning. Poem af <i>N. P. Ödman</i> , med porträtt . . .	7
Stor glädje. Af <i>Aug. Erikson</i>	9
Från skattskrifningens dagar till nu. Af <i>O. H.</i> Med 12 planscher	13
Hemåt. Af <i>Helgi Waltyrson</i>	25
Till ro. Af <i>O. Olofson</i> . Med plansch	28
Fäderneslandet i bilder. Af <i>O. H.</i> Med 16 planscher . .	31
Blad ur gulnade häfder. Af <i>A. Bergstedt</i> . Med 3 planscher	49
Fiol-skön. Poem af <i>Sven Vandrings</i>	62
Hvad liten fågel sade. Af <i>L—ll</i>	64
Ett besök hos spetälske. Af <i>D. Marcelius</i> . Med 4 planscher	67
Hvad är människan? Af <i>Runar Alm</i>	73
Lifvet i döden. Af <i>Mathilda Roos</i>	75
Den gamla kvarnen. Poem af <i>Axel Fredenholm</i> . . .	78
Kejsarens syn. Af <i>Selma Lagerlöf</i>	79
Den heliga natten. Plansch	87
I julnatt. Poem af <i>Lars Lunell</i>	88
Bilder från Washington D.C. Af <i>Andrew Johnson</i> . Med 5 planscher	89
Så kunna många sjukdomar botas. Poem af <i>N. P. Ödman</i>	95
En vandring i Pompeij. Af <i>O. H.</i> Med 5 planscher . .	97
Vittnesbörd. Poem af *** <i>talia</i>	104
Hur det kändes att vara ung. Af <i>N. P. Ödman</i>	105
Bjällerklång. Poem af <i>N. P. Ödman</i>	117
Julsången. Poem af <i>E. N. Söderberg</i>	120
En kvinnas lefnadssaga. Af <i>Frithiof Peterson</i>	121

Änglavakt!

Han skall gifva sina änglar befallning om dig, att de skola bevara dig på alla dina vägar. *Ps. 91:11.*

Äro de icke alla tjänsteandar, som utsändas till tjänst för deras skull, som skola ärfva frälsning. *Ebr. 1:14.*

Julhälsning.

Sjårf är nu julen åter här,
Hur vill du ta den mot?
Männ' som en gäst, som är dig kär?
Männ' med ett dämpadt knel?

Han menar dock oss alla väl,
Vill smygga till vår famn,
Vill tala stilla till vår själ
Om Jesu helga namn;

Vill värma upp de kalla bröst,
I mörkret stråla in,
Vill hviska ord af himmelsk fröst
Till hvarje sorgset sinn'.

Vänd dig ej bort, låt upp en gång
För ängelen ditt hem
Att sjunga där en himmelsk sång
Som förr vid Betlehem.

Tänd glädte din gran till festlig glans
Att lysa upp ditt hus,
Men minns att festen dock är hans,
Som är all "världens ljus",

Som kom med frälsning till oss ned
Från Gud i himlens höjd
Och full af kärlek döden led
Att ge oss frid och fröjd.

Så bjud då Flonon till din fest,
Här julen strålar blid,
Var viss, du får ej bättre gäst
I signad juletid.

Och låt de små få se ett grannd
Af Flonon i ditt hem,
Så lägger Flan som förr sin hand
Välsignande på dem

Och hvisskar se'n till far och mor
Och aldringen också,
Att endast den är verkligt stor
Som hör till Herrens "små".

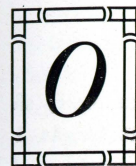
N. P. ÖDMAN

Född i Åmål 1838, död i Stockholm 1911.

Stor glädje.

För Hemåt af AUG. ERIKSON.

CH ängeln sade till dem: "Varen icke förfärad; ty se, jag bådär eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket; ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren, i Davids stad". Luk. 2: 10, 11.

"Se, jag bådär eder stor glädje!" Så lyder julkhälsningen till oss från Herren, vår Gud. Samma hälsning, som kom till herdarne i Betlehemsnejden julkvällen för mer än 1900 år sedan. Den mäktige kejsar Augustus i Rom kunde icke bjuda sitt folk på någon glädje, men väl på stora skattebördor. I Israel fanns heller icke någon glädje. Davids hydda var så förfallen, att en fattig timmermansson och en oansenlig jungfru nu voro de enda ättlingarne af den förut fräjdade konungastammen.

"Men när nöden är störst, är hjälpen närmast." Där var vid tiden för Kristi födelse ett stort behof af glädje i världen, och Gud hade äfven glädje i beredskap.

This archival record has been partially scanned, including covers and initial pages for each issue. For more information about a particular issue of this publication, please contact the Swedish American Museum Curator.

